

Ewa Banasiewicz, Irena Kutylowska

Jurów, st. 1, gm. Jarczów, woj.
zamojskie, AZP 95-952/1

Informator Archeologiczny : badania 30, 214

1996

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

piasek wydmy barwy jasnożółtej. Odkryto 6 obiektów o charakterze osadniczym. Ich wyraźna koncentracja wystąpiła w północnej, przykrawędnej części stanowiska. Wykopy I i II założono w celu zadokumentowania i wyeksplorowania widocznych i częściowo zniszczonych obiektów nr 1, 2, 3. Wykop III założono w centralnej części zwirowni. Celem podstawowym było stwierdzenie, czy ta część stanowiska pozostała nienaruszona w okresie funkcjonowania piaszkowni. Poczynione obserwacje wyraźnie wskazywały na wtórny charakter odsłoniętych nawarstwień. Wykop IV wysunięty był najbardziej na wschód stanowiska. Założeniem było określenie charakteru i miąższości warstwy kulturowej w tym rejonie. W obrębie wykopu odkryto obiekt nr 6 z bogatym materiałem ceramicznym. Wykop V to niewielki sondaż usytuowany dalej na południe, u podstawy wzniesienia stanowiącego trzon właściwej piaszki. Celem było określenie zasięgu stanowiska i charakteru warstwy kulturowej.

Zdecydowanie najliczniejszą grupę zabytków stanowią fragmenty ceramiki – ogółem znaleziono 626 fragmentów, które na podstawie obserwacji cech formalno-typologicznych zaliczyć należy do V GT. Na uwagę zasługuje odkrycie fragmentu żelaznego noża w obiekcie nr 3. Osobną kategorię zabytków stanowią przedmioty krzemienne (9 egzemplarzy).

JARANTOWICE, st. 7,
gm. Wąbrzeźno,
woj. toruńskie,
AZP 33-46/7

- osada kultury późnej ceramiki wstęgowej (neolit)
- osada z okresu halszackiego i okresu lateńskiego
- osada wczesnośredniowieczna (2 połowa X–połowa XI w.)

Badania weryfikacyjno-sondażowe, przeprowadzone w listopadzie przez mgr. Pawła Gurtowskiego (PSOZ Toruń). Finansowane przez PSOZ. Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 4,5 m².

Prace miały na celu uściślenie danych na temat istniejących zagrożeń (głęboka orka) i stanu zachowania nawarstwień kulturowych oraz pozyskanie materiałów pozwalających na dokładniejsze datowanie nawarstwień. Wyeksplorowano 2 niewielkich rozmiarów obiekty osadnicze, których lokalizacja na stanowisku była czytelna z powodu naruszenia ich głęboką orką. Były to jamy o średnicy około 1 m i miąższości dochodzącej do 40 cm. Z ich wypełnisk pozyskano łącznie 100 fragmentów ceramiki i przesiłki gliniary. Materiały te wydatowano na okres od 2 połowy X do połowy XI w.

Materiały i dokumentacja przechowywane są w PSOZ w Toruniu. Badania zakończono.

JURÓW, st. 1,
gm. Jarczów,
woj. zamojskie,
AZP 95-92/1

- grodzisko wczesnośredniowieczne (X(?)–XIII w.)

Ratownicze badania wykopaliskowe, przeprowadzone przez mgr. Ewę Banasiewicz i dr. hab. Irenę Kutyłowską (Katedra Archeologii Uniwersytetu Marii Curie-Skłodowskiej w Lublinie). Finansowane przez PSOZ. Drugi sezon badań. W południowej partii grodziska założono rów sondażowy szerokości 1,5 m, podzielony na 3 wykopy badawcze o łącznej długości 25 m. Ponadto wykonano 39 odwiertów, w tym 15 w południowej partii grodziska i 24 wzdłuż osi wschód–zachód w partii północnej.

W wykopach uchwycono przebieg wału oraz rozpoznano nikielne ślady warstwy kulturowej na majdanie. Wał na południowym odcinku był zbudowany z pojedynczej konstrukcji skrzyniowej, z przylegającym od wewnątrz budynkiem mieszkalnym, datowanym licznymi zabytkami ruchomymi na XII–połowę XIII w. Z nawarstwień w odwiertach wynika, że wał nie był na całym obwodzie jednolity – najszerszy był od strony wysoczyzny, tj. od południowego zachodu, natomiast węższy po stronie południowej i wschodniej, gdzie z jego konstrukcjami przewiązana była zabudowa przywałowa. Grodzisko jest mocno zniszczone stałą orką, tak że z nasypów wałów i z reliktyw zabudowy przywałowej zachowała się najczęściej warstwa miąższości 20–40 cm.

Materiały przechowywane są w Muzeum Regionalnym w Tomaszowie, dokumentacja w PSOZ w Zamościu. Wyniki badań zostaną opublikowane w „Archeologii Polski Środkowo-wschodniej”, t. II, 1997. Badania powinny być kontynuowane.

KALDUS, st. 3,
gm. Chełmno,
woj. toruńskie,
AZP 33-41/3

- grodzisko wczesnośredniowieczne

Badania wykopaliskowe przeprowadzone w lipcu i sierpniu przez dr. Wojciecha Chudziaka (Instytut Archeologii i Etnologii Uniwersytetu Mikołaja Kopernika w Toruniu). Finansowane przez Ministerstwo Kultury i Sztuki (Program „1000-lecie Zjazdu Gnieźnieńskiego”). Pierwszy sezon badań. Przebadano powierzchnię 100 m².